

אילי אבידן-אזר סונטות לליהי¹ (מתוך כליל סונטות בכתובים)

.1

עצמי את עפעפיך הכבדים.
תלאות היום קפאו באישוניך,
הליל, יסוריו עוד מתאדים.

הניחי את זרועך על העינים.
מראות היום תובעים את מלוא הדין,
הליל ממרק את המאזנים.

הדקי את השמיכה המסורה
עד שפגעי האור יומרו בחם,
עד שאויר יזלג במשורה,
ובין לגימותיו ימוג היום.

עצמי היטב, גופך כמעט נרדם
אל חיק זירת חלום טרופה, הרי היא
טובה מקרב אבוד, עקב מדם.
הסיטי תריס בחרכי הירי.

.2

הסיטי תריס בחרכי הירי.
היכן צבאך? נמחה. והמפקד?
הביטי במראה, ראי, הרי היא.

¹ ליהי הוא שמו הקודם של המשורר.

ומיהו זה שְׁאֵת גופו עוקד,
כּוֹפֵת בְּשָׂרוֹ בְּלֵהֶט מִיִּסְיוֹנְרִי?
הַבְּקָר, הַכֶּהֶן, הַמְּלַקֵּט

אֵיבָר אַחַר אֵיבָר בְּזִרְקוֹרִיו.
הַבְּקָר, הַמּוֹרָה כִּיֵּצֵד לְשֹׁמֵר
עַל יִשְׂרָאֵל לֵב הַרְחָק מִשְׁדֵּה הַקָּרֵב,
הַבְּקָר הַזּוֹהֵר בְּאוֹר שָׁחַר.

הִי כִנָּה, לְכֹשֵׁי בְּגָדֵי אִשָּׁה,
אֵל תִּתְּפֹתִי לְשֹׁקֵר הַמְּדִידִים.
וְרַעַשׂ הַפְּרָסוֹת? מַחֲשֶׁבֶת שְׂוֹא.
גְּרָשִׁי אֶת פְּרִשֵׁיךָ הָאוֹבְדִים.

.3

”גְּרָשִׁי אֶת פְּרִשֵׁיךָ הָאוֹבְדִים,”
פּוֹקֵד עֲלֶיךָ יוֹם, וְאֵת נִשְׁמַעַת,
אֵךְ בְּחֻזֶּךָ כְּכֹר מִתְּלַקְחִים דְּוָדִים

הַיּוֹם סוֹרֵג נִימִיךָ לְמַקְלַעַת,
אֲרִיג צְפוּף הוֹלֵךְ וּמֵאֲדִידִים.
”הַסְתִּירִי אֶת פְּנִיךָ, מִשְׁגַּעַת,

בְּאֵד הַזֵּיתֶךָ שְׁקַעִי עַד תֵּם”
מוֹרָה לְךָ יוֹם שְׂכוֹר, סֶהְרֹוֹרִי,
”הֵן כְּתָמִיד אָבִיא אֶת הַמְּדַחֵם
אֲחִישׁ עֲזָרָה, אֲשִׁיב רוּחֶךָ, אֲבָרִיא,

אֲנִיחַ עַל מִצְחֶךָ מִטְּלִית קָרָה,
אֲחַלִּיף אֶת הַסְּדִינָן נוֹטֵף הַקָּרִי,
עַד שִׁיקְפָא הַקּוֹל אֲשֶׁר קָרָא —
אֶת פְּקָדוֹתֶיךָ הַיְשָׁנוֹת הַפְּרִי”.

.4

אֶת פְּקֻדוֹתֶיךָ הַיְשָׁנוֹת הַפְּרִי,
הִטִּי אֶזְנְךָ לְגִבְרַת שְׁלֹחַם,
חִסְלִי אֶת הַשּׁוֹטָה לְוַגֵּם הַשָּׂרִי.

עֲצֵרִי אֶת הַשּׁוֹטִים בְּהַשְׁלָחָם.
פָּשֵׁט בְּךָ זֶה מִכְּבֹד זֶהוּם וְנָרִי,
מִשְׁחִית וּמְכַלֶּה לְלֹא רַחֵם.

זֶהוּם שֶׁהִתְפָּשֵׁט עִם חֵילֶיךָ,
הִתִּיר חֲגוּרֵיהֶם, שָׁמַט נִשְׁקָם.
קָרְקוֹשׁ מִתְּכַת בֵּין זֹגוֹת רַגְלִים —
זְקִיפִים פּוֹרְקִים כִּידוֹן, נוֹשְׁקִים בְּרָם.

מִבְטֵן הָאֶרְמוֹן — אֶגְרוֹף בּוֹעֵט,
צְנוּחוֹת וְשַׁעֲרִים מִתְנַדְנָדִים,
וְאִין מִשְׁמֵר, מִפְּלֹט, בְּרָרָה — כְּעַת
פִּתְחֵי מִפְקָדְתֶךָ לְעִבְדִים.

.5

פִּתְחֵי מִפְקָדְתֶךָ לְעִבְדִים,
הֵם מִתְדַפְּקִים בְּךָ, תִּנִּי לָהֶם לְבוֹא,
הֵם מְעַנִּים בְּךָ, הֵה, עֲרִים, הָרִים!

שְׁפֹתֵים נִפְרָשׁוֹת, יְבוֹא! יְבוֹא!
מֵאִין יִקְרָאוּ? הֵה, יִקְרָאוּ!
מֵאִין? הֵה הֵה הֵה! הֵה הֵה הֵה הֵה!
הֵה, מְלִים קְצוּצוֹת, הֵה הַמְּלִים
הֵה, מְלִים שְׁבוּרִים, הֵה הַמְּלָה הַשְּׁבוּר!
הֵה! הֵה! הַמְּלִים
הֵה
מְלִים

בין חרפי הירי, הרי היא הרי הוא, ידים אוֹחזות בְנוּ, ידים אוֹחזות בְסִכּינִים,
אָנָּא, חוֹסֵי עַל חַיִּינוּ, נִסֵּעַ לְאַרְצוֹת רְחוֹקוֹת וּנְנַקֵּר אֶת עֵינֵינוּ, לֹא נִרְאֶה עוֹד
אוֹר, לֹא נִכְתֵּב דְבָר, נִנְשֵׁם בְּמִקּוֹם לְדַבֵּר.

.6

הִכָּאֵי בֵּין מִפְקֵדֵיךָ אֶת הַמְּרִי,
בֵּין הַמִּתְנַוְּדִים לְיַד הַגְּבוּל
בֵּין מְלֻמּוּלֵי נְאוּם-גִּיּוּס הַיִּסְטֵרִי.

הִכִּי בְּגוּף עֲקֹשׁ, בְּגוּף חָבוּל
אֶת נִגְעַי יִשׁוּתְךָ הַמִּסְתַּתֵּר בֵּי.
הוֹרִישֵׁי אֶת הַשְּׂרֵשׁ הַנְּבוּל.

יוֹם חֵג הוּא זֶה! רְאֵי אֵיךְ נִתְיַנְיֵךְ
פּוֹרְצִים בְּשִׁיר הַלֵּל מְאֻלֵּיהֶם
כְּשֶׁגּוֹרְלָם מוֹנַח עַל הַמְּאֻזְנִים.
בְּתֵא וְדוּי טַחֹב סוֹהֵר נוֹהֵם.

יוֹם חֵג! הַפְּעֵמוֹן בְּעֵז רוֹקֵד,
אוֹשׁוֹת בְּרִיחַ, לְחִישׁוֹת "הַלְשֵׁן!"
כְּשֶׁלִּיל יִצְנֵן אֶת הַמּוֹקֵד
הַשְּׂאִירֵי לִי בְּשַׁעַר צֵל עֲשֵׂן.